

DE PLATE

TIJDSCHRIFT VAN DE OOSTENDSE HEEMKRING "DE PLATE"

Vormings- en ontwikkelingsorganisatie en Permanente Vorming.

Aangesloten bij de KULTURELE RAAD OOSTENDE en het WESTVLAAMS VERBOND VAN KRINGEN VOOR HEEMKUNDE

Statuten gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 1-2 mei 1959, nr. 1931 en gewijzigd volgens de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 15 mei 1975 nr. 3394 en nr. 3395 en de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 4 december 1986 nr. 31023.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: SECRETARIS:

PENNINGMEESTER:

REKENING:

A. VAN ISEGHEM

J.B. DREESEN

J.P. FALISE

750-9109554-54 of

IJzerstraat 1

Rode Kruisstraat 4

H. Serruyslaan 78/19

000-0788241-19

8400 OOSTENDE

8400 OOSTENDE

8400 OOSTENDE

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdragen.

JAARGANG 19 Nr. 10 oktober 1990

VOOR DE INHOUDSTAFEL VAN DIT NUMMER, ZIE DE LAATSTE BLADZIJDE.

OKTOBER - ACTIVITEIT

De Oostendse Heemkring "De Plate" heeft de eer en het genoegen zijn leden en belangstellenden uit te nodigen tot een voordracht met documentatiemateriaal die doorgaat op

donderdag 25 oktober 1990 om 20u30

in de Conferentiezaal van het V.V.F. Oostende, Dr. Colenstraat 6.

Het onderwerp : TESTREEP of TERSTREEP, nieuwere gegevens

De spreker : de heer J.B. DREESEN, secretaris van de Kring.

Over TESTREEP OF TERSTREEP is in het verleden reeds veel inkt gevloeid en er werden nog meer woorden aan verspild.

Voor de enen is het een volledig verdwenen eiland, voor de anderen bleef het in delen bestaan, weinigen weten het echter te situeren.

Teneinde wat orde op zaken te stellen heeft onze secretaris, de heer J.B. DREESEN dit onderwerp, dat hem nauw aan het hart ligt, heropgediept en verder uitgewerkt. Op basis van vroegere gegevens, reeds vermeld door Dr. Ir. AMERYCKX, situeert hij nauwkeurig, van Nieuwpoort tot aan de Steense dijk, de oorspronkelijke zuidgrens van het eiland.

Een nauwgezette studie van de Ommeloper van 's Heerwoutermansambacht uit 1559 aangevuld met enkele door E. VLIETINCK aangehaalde vermeldingen stelden hem in staat het ontbrekende stuk van deze zuidergrens verder te bepalen.

Op deze wijze licht hij een brede tip van de TESTREEP-sluier op en draagt hij een steentje bij tot de geschiedenis van onze stad. Warm aanbevolen bij al diegenen die belangstelling hebben voor het verleden van Oostende.

Zoals steeds is de toegang vrij en kosteloos, ook voor niet leden. Men zegge het voort.

J.P. FALISE

NOVEMBER I - ACTIVITEIT

In samenwerking met Oostende-Ciné-Club, bij monde van de heren BAES EN GHAEYE, brengt de Oostendse Heemkring "De Plate" op

donderdag 8 november om 14u30

in de Conferentiezaal van de V.V.F. Oostende, Dr. Colenstraat 6,
een filmvoordracht onder de titel

OOSTENDS FILMARCHIEF

waarop zij haar leden en belangstellenden van harte uitnodigt.

Aan de hand van enkele, voor jaren gerealiseerde documentaires brengen zij U "Uit het leven van een renpaard". Een film destijds gerealiseerd door wijlen de heer GHESQUIRE en waarin het leven van een renpaard op de Wellington-renbaan verfilmd werd. Echt iets, na de voordracht in september door de heer VILAIN, voor de liefhebbers van de "peerdekens". Deze film kreeg destijds de beste kritieken.

Na W.O. II toen het Stedelijk Onderwijs in onze stad nog met twee voeten stevig in de Oostendse bodem stond, vond jaarlijks een Openluchtfeest van de Oostendse Stadsscholen plaats. De heer GHAEYE maakte bij een van deze gelegenheden een documentaire van deze feestelijke gebeurtenis.

Als U zichzelf nog even wil terugzien in korte broek of schoolrok is dit een uitstekende gelegenheid.

Met deze films brengen wij U geschiedenis die niet zo ver aflight, maar die het bekijken waard is. Zoals steeds is de toegang vrij en kosteloos, ook voor niet-leden. Wij hopen U te mogen verwelkomen.

J.B. DREESEN

LIDGELD 1991

Het lidgeld voor het lidmaatschap bij de Heemkring De Plate is voor 1991 vastgesteld als volgt :

Aangesloten lid :	400 ₣
Steunend lid :	500 ₣
Beschermend lid (vanaf) :	1.000 ₣

Mogen wij vragen gebruik te maken van het hierbijgevoegd stortingsbulletin.

Ook dit jaar biedt het Grafisch Bedrijf LAMMAING ons gratis de Plakalendar aan. Deze wordt samengesteld door onze ondervoorzitter de heer Omer VILAIN. Als thema werd "DE GROTE HOTELS" gekozen.

In de mate van het mogelijke zal de kalender meegestuurd worden met het decembernummer van het tijdschrift.

Jean Pierre Falise
Penningmeester

EEN VERHAAL APART OVER DE ANGLIKAANSE KERK

door Jean Pierre FALISE

Op zaterdag 19 mei 1990 was er een rondleiding in de Anglikaanse of "Engelse" kerk in de Langestraat. Juist voor ik met de rondleiding begon stopte Mevr. STUBBE-CORNILLIE mij enkele papieren in de hand. Het waren twee "verklaringen" waarin er sprake was van het verbergen van koffers met zilverwerk in de Anglikaanse kerk.

Onlangs kwam ik in het bezit van de uitleg van deze "verklaringen".

Mevr. STUBBE is de dochter van de heer John CORNILLIE. Vóór de oorlog waren de ouders van John CORNILLIE de huisbewaarders van de Anglikaanse kerk. In mei 1940 waren ze naar Engeland gevlucht. Na zijn demobilisatie, op 28 mei 1940, bracht hij een bezoek aan de conciërgewoning en de kerk en merkte toen dat de grote houten kisten, waar het zilver van de kerk was ingestopt, nog onaangeroerd ter plaatse stonden. Oorspronkelijk moesten deze kisten naar de kelders van het Stadhuis in veiligheid gebracht worden. Door de chaos die de oorlog teweeg bracht werd het totaal vergeten.

John dacht even na en begon een put te graven in de kerk zelf. Hij stopte de koffers, de relieken van de Vindictive, de mand met misgewaden, de beschilderde panelen van het altaar en de Engelse vlag in de grond. De vloerbedekking werd weer kunstig aangebracht en geen haan die er naar kraaide.

Aangezien zijn huis in de Langestraat 119 beschadigd was en de conciërgewoning toch leeg stond betrok John CORNILLIE, samen met zijn vrouw en 3 kinderen, die intussen teruggekeerd waren van hun vlucht naar Frankrijk, de woning. John zelf hield dan een café open op de hoek van de Capucienenstraat en de Langestraat.

Daar kwam hij in contact met een Duitse aalmoezenier die in de Anglikaanse kerk zijn diensten wilde houden. Hij vroeg of hij dat gebouw mocht bekijken. Verbaasd over de lege, kale toestand vroeg hij waar alle voorwerpen naartoe waren. John antwoordde dat ze waarschijnlijk in de kelders van het stadhuis waren, alhoewel hij goed wist dat die platgebombardeerd was. De aalmoezenier vermoedde dat andere kerken de kunstschaten in bewaring hadden genomen en zo hebben zij, samen, alle parochies van Oostende afgelopen....

Intussen was John CORNILLIE in het verzet gegaan. Daar hij vreesde dat er met hem iets kon gebeuren en daar niemand wist dat hij die kisten had weggestopt, stapte hij rond 15 juni 1940 naar Adjunkt Politiecommissaris Alfred INGELBRECHT en bracht hem op de hoogte van de schuilplaats van de kisten. Waarschijnlijk werd toen (uit veiligheidsoverwegingen ?) geen geschreven verklaring opgemaakt want de verklaring in mijn bezit is gedateerd op 4 mei 1948. Wij kunnen veronderstellen dat de heer CORNILLIE, na de oorlog, opnieuw de kommissaris ging opzoeken en van hem een officiële verklaring vroeg. Wat dan ook gebeurde. Hieronder een afschrift van de verklaring.

Ondergetekende, INGELBRECHT Alfred, Adjunkt Politiecommissaris te Oostende bevestigt hierbij, dat het echt is dat in Junimaand 1940, rond de 15den, door de genaam-CORNILLIE, Jan, Frans, geboren te Oostende den 23 september 1903, wonende op dit tijdstip te Oostende Lange-

straat 119, op zijn bureel, ter Vlaanderenstraat, ter zijner kennis gebracht werd door belanghebbende, dat hij in de Engelse kerk gelegen alhier Langestraat, al het zilverwerk alsook de relikwiën der Vindictive in verscheidene koffers verborgen had en deze daarna in de grond gedolven had. Dit werd door CORNILLIE Jan gedaan om bedoelde stukken aan de vijand te onttrekken.

Gedaan te Oostende den 4 mei 1948.

(get) A. Ingelbrecht

Rond 1945 verliet de familie CORNILLIE de conciërgewoning en ging zich vestigen in de Brabantstraat. John CORNILLIE overleed te Oostende op 17 maart 1986.

Als de Anglikaanse kerk nu nog haar zilverwerk en relieken bezit is dit wel dank zij de aktie van de heer CORNILLIE. Een feit dat zelfs de Engelse gemeenschap te Oostende waarschijnlijk niet weet.

Bronnen : - verklaringen van Mevr. Cornillie en Mevr. Stubbe.
- Het Nieuwsblad van 3 februari 1984.

MONUMENTEN, BEELDEN & GEDENKPLATEN TE OOSTENDE

door Norbert HOSTYN

In deze aflevering werken we eerst de monumenten in en rond het Leopoldpark af. In vroegere bijdragen hadden we het reeds over de leeuw (84/190), het memoriaal Lapon (84/88), het Ensor-monument (83/100), Holmen's "Ruimtelijke zelfstandigheid" (84/217), het memoriaal Maelfeyt (85/167) & de verdwenen Bacchusfiguur (86/110). Ter completering nog 3 verdwenen monumenten.

Verder nog enkele secundaire monumenten of beelden en aanvullingen.

LXIII - HET HERT

Auteur onbekend.

Diende als decoratie van het park tijdens de "Internationale tentoonstelling van Openbare Hygiëne en Veiligheid" (zomer 1888), net als de "leeuw" trouwens.

Verdwenen.

cf. "Het oude Oostende van toen" p. 99.

LXIV - SIERVIS BLOEMENUURWERK

Auteur onbekend.

Een kunststenen siervis decoreerde tot vóór de verhuis van het bloemenuurwerk de waterbak van dit uurwerk.

Momenteel bevindt dit kitcherige kunstwerk zich in de vijvers van het pretpark AVIFLORA nabij Ingelmunster.

LXV - FLORA

Auteur onbekend.

In de "pergola" t.o.v. de schuil- en bergplaats van de tuiniers (met ingang in valse rotsen) stond destijds een naaktsculptuur, "Flora" in de volksmond geheten. Het zou door personen bekommerd om de goede zeden in het water zijn gegooid, en werd vervangen door een siervaas, die er nog steeds staat.

LXVI - AIA

Het bootje "AIA" waarmee STANLEY in 1883 de Congostroom bevoer was destijds als monument opgesteld in het park.

cf. "De Plate" 1976 nr. 6 en 1976 nr. 7.

LXVII - SCULPTUREN OP HET TOEGANGSPORTIEK VAN HET ROYAL PALACE HOTEL

Deze reusachtige beelden werden uitgevoerd naar ontwerp van beeldhouwer Godfried DEVREESE.

cf. "Het Oostende van toen" p. 105.

LXVIII - 2 CARIATIDEN NABIJ DE OUDE WATERTOREN (MERCATORLAAN)

In 1988 (±) geplaatst op initiatief van de Schepen van de Groendienst, Gerard DANIELS.

Deze sculpturen leidden een verkommerd bestaan op de terreinen van de Stedelijke Werkhuizen. Ze waren afkomstig uit de façade van de "Villa Doris" één van de meest luxueuze belle-epoque-villas op de Albert I Wandeling.

Deze villa werd gebouwd voor rekening van DUCLOS-DEKNUYDT, toenmalig Consul van Brazilië alhier. Dit verklaart meteen het Braziliaanse karakter van de figuren.

Auteur was Hendrik PICKERY uit Brugge.

cf. "Oud Oostende in beeld 4, nr. 103/104.

AANVULLINGEN

LEEUVIN IN LEOPOLDPARK

cf. "Het Oostende van toen" p. 155.

SCULPTUUR DUIVENSCHIETING

In de expositie over architect GARNIER zijn realisaties te Monte Carlo (Musée d'Orsay, Paris : mei-juni 1990) zagen we een ontwerp-tekening van het Casino/Opera-gebouw met, onderaan de rots, een gebouw van de duivenschietsing. Het beeld op dit gebouw toont merkwaardige overeenkomsten met dat te Oostende, althans volgens dit te Parijs geëxposeerde document.

cf. - "De Plate" 90/85.

- "Het Oostende van toen" p. 155.

RENPAARD

Dit beeld was een geschenk van Ridder Ferdinand DE STUERS, vóór 1900.

Medegedeeld door de heer DEBROUWERE.

cf. "De Plate" 90/86.

"OOSTENDS" BIJGELOOF

door Ivan VAN HYFTE

Het zal in de toekomst voor de volkskundige en de taalvorser steeds moeilijker worden om het taalgebruik, het lied, de geaardheid of andere typische uitingen van een leefgemeenschap vast te leggen. Het museum en het tijdschrift van onze vereniging is daar alvast in geslaagd.

Wie boeiende vertellers ontmoet, raad ik ten stelligste aan pen en papier bij zich te hebben, Ary SLEEKs achterna. Ik weet niet of bijgelovige attitudes stads- of streekgebonden zijn, maar regelmatig hoor ik dat oudere Oostendenaars steeds hun vrees en noodlotsgedachten met hetzelfde taalgebruik verwoorden.

Onlangs sprak een informante - die anoniem wenst te blijven - met zo'n overredingskracht dat ik het nuttig vond haar gegevens te bewaren voor het nageslacht.

Hebt U het ook al eens voorgehad? 's Morgens een zwarte (!) kat ontmoeten, brengt ongeluk. Zout laten vallen, daar komt ruzie van. Wie het dichtst met de rug bij een spiegel zit, is de ongelukkigste als er iets gebeurt. Ook al ben je niet met dertien... Als je een spiegel breekt, betekent dit 7 jaar ongeluk. Gelukkig dat je met een rozijn in een brood er veel beter van afkomt. Maar dan mag je weer niet de soep rechtstaande uitdrinken of een kledingstuk averechts aantrekken. Wie op vrijdag een nieuw werk aanvaardt, zal er niet lang blijven: "...Vrijdag, weglopersdag...". Draai nooit een stoel om, anders "draai je het geluk naar buiten". Best dat scherven geluk bijbrengen, maar het mag niet donker glas zijn.

Ik weet wel, u loopt nooit onder een ladder, u zet geen schoenen op tafel of u reageert als er een klontje suiker in uw koffie valt.

De dame wiens man onlangs overleden was, huiverde toen ze aan die hond dacht die ze alsmaar hoorde huilen. Ze had gedroomd van lakens en witte was en vreesde alsozoo voor een dode in de familie. 's Nachts stond ze angstig-rillend op om toch maar die tikkende klok niet te horen. Maar naast die 3 onheilsboden ("...nooit geen twee zonder drie") mocht alvast 1 bloem nooit in huis komen: de judaspenning. Veel erger dan bijvoorbeeld thuis een paraplu openen, of met messen op tafel een kruis vormen of een bultige vrouw op straat ontmoeten....

Ik wilde liefst het gesprek in een andere richting ombuigen en wees haar op een spin in haar interieur waarop ze reageerde met "...Een spin binnen 's morgens: druk; 's namiddags: geluk en 's avonds: de minne".

Vóór ik vertrok, wilde ze nog heel wat kwijt. Droom niet van tanden, je krijgt slecht nieuws. Droom evenmin van schoenen, je zult met onvoorziene onkosten te maken hebben. En als 's morgens in je zaak, de 1e klant zonder geld binnenkomt, zal de kassa die dag weinig rinkelen.

Thuis wachtte ik niet dit alles te noteren want "...van een verzet, komt er een belet...".

SCHRIJVERS AAN ZEE (9)

door Emiel SMISSAERT

KLEINE PARADE VAN LITERAIRE KUSTTOERISTEN

Tijdens de jaren dat ik werkzaam was in de Koninklijke Academie te Gent en in de Stadsbibliotheek te Oostende heb ik vele belangrijke auteurs mogen ontmoeten. Mijn interesse voor het fenomeen van het 'literaire kusttoerisme' heeft mij er ook toe aangezet tientallen auteurs persoonlijk te contacteren om naar hun ervaringen met de zee te vragen. Dit leverde een reeks brieven op, unieke documenten met vele persoonlijke getuigenissen, waarop ik graag dit laatste deeltje van mijn inleiding baseer.

De graaggelezen en populaire Aster Berkhof (°1920) komt slechts zelden naar onze kust : "Ik vind die wel heel mooi, maar zij is mij te koud. Ik ben een hagedis". Enkel in zijn boek De winners (1981) komt de kust, en dan nog als landschap, voor (64).

De dichter Pieter Geert Buckinx (1903-1987) was een fijngevoelig en attent mens.

Deze gentleman heeft heel wat jongeren op de goede weg geholpen en had voor ieder een vriendelijk woord over. Af en toe mocht ik hem te Oostende ontmoeten; dankbaar en genegen blijven wij deze grote letterkundige en mens indachtig.

Pieter Geert Buckinx en zijn echtgenote verbleven vanaf het jaar 1969 telkens gedurende de maanden mei en juni aan zee te Oostende, in een appartement in de Valdemosa in de Namenstraat te Mariakerke. Op de hoek met de zeedijk met een prachtig zicht op zee en dijk. Hij voelde zich herleven aan de zee waar hij in de ruime leefkamer 's avonds in stille bewondering kon genieten van het ondergaan van de zon. Hij slenterde zo graag, met pijp of sigaar in de mond, met lichte passen, over de zeedijk. Kijkend naar de spelende kinderen en de keuvelende mensen.

Zijn echtgenote die toen al leed aan reuma, liet zich verzorgen in de thermen te Oostende.

Buckinx was een genietter van de natuur en hij bewonderde het geweld of de rust van de zee; dit alles zonder zijn eigen geboortestreek te vergeten.

(...) Pieter Geert Buckinx verbleef buiten de maanden mei en juni ook wel eens een enkele maand te Blankenberge. Dit was dan in maart of oktober. (65)

In zijn Verzamelde gedichten (1982) werd de tot dan onuitgegeven bundel gedichten Voorjaar aan zee : 1975-1980 opgenomen. Verzen als Droomlandschap, Regentroost getuigen van zijn onverminderd vakmanschap en poëtische zeggingskracht. In het gedicht Avondgang laat Buckinx ons delen in hun geluk :

(...) Met het goud van de zon in hun gebeente
gaan twee bejaarden hinkend
maar verzaligd langs de kade.
Hervinden zij, na jaren,
in deze aardse pracht
de vleesgeworden weelde
van hun bruiloftsnacht ? (66)

In het leven van de talentvolle, snedig schrijvende Mireille Cottenjé heeft de kust, en vooral Oostende, een niet geringe rol gespeeld.

(...) De kust oefent nog steeds een grote aantrekkingskracht op me uit, maar aangezien ik drukke schuw, kom ik er nog enkel buiten het seizoen en maak dan lange wandelingen op het strand. Bij mijn weten komt van dit alles niet veel tot uiting in mijn literair werk. Tenzij misschien in de roman De verkeerde minnaar (1982) die zich gedeeltelijk afspeelt aan de kust. En in Lava (1973) en Dagboek van Carla (1968) waarvan de hoofdpersonages afkomstig zijn uit Zeebrugge en daar nogal lyrisch over doen. (67)

Bert Decorte (°1915), dichter en ere-adviseur-hoofd van dienst der letteren bij het Ministerie te Brussel, heeft pas op vierentwintigjarige leeftijd de zee voor het eerst gezien, en dan nog maar even: "De indruk die ik van de Noordzee en het strand opdeed, stemde helemaal overeen met die welke mijn zuster enkele jaren voordien ondergaan had: een 'berg' van zilverschilders". (68)

André Demedts (°1906) houdt niet van de drukte die het toerisme met zich meebrengt. Hij verkiest de bossen en weinig bezochte plaatsen. Aldus heeft het gezin Demedts in feite nooit aan de Belgische kust verbleven. Wel werd buiten het seizoen soms enkele uren op de dijk vertoefd en in de duinen gewandeld; of even aangelopen tot aan de zee, wanneer André Demedts ergens dichtbij de kust een voordracht moest houden (69). In het literaire werk van Demedts komt de zee nauwelijks voor, tenzij in een gedicht als Avond aan zee waarin de hoogbejaarde lyricus zijn eindbestemming ontwaart:

(...) Alleen zijn met de zee, er blinkt noch ster
noch maan, maar als mijn oog mij niet
bedriegt, ligt ginder onbereikbaar ver,
een zweem van licht in het verschiet,
't wordt zichtbaar, als zij reikend opwaarts stijgt,
en waar zij daalt, verdwijnt het weer,
laat mij maar zijn gelijk de zee die zwijgt,
in eeuwig golven, op en neer. (70)

In een bij uitstek mooi gedicht Winterkust behandelt Maurice Gilliams (°1900-1982) het thema van de kinderloosheid, van hem en van zijn tweede levensgezellin, Maria-Elisabeth de Raeymakers. Tegen de achtergrond van de zee, ergens en niet nader omschreven aan onze kust, met de meeuwen als gezelschap (71). "Maria, langs het strand, roept naar het kind/dat wij niet meer verwachten dan in dromen". Zijn vrouw Maria die in zijn rijpere levensjaren en levensavond een beschermende en beveiligende rol vervuld heeft, deelt het leed om hun kinderloosheid. Nog in 1980 bracht hij haar een ruim verdiend eresaluut, bevestigend "dat het goed is op een van de anderen te steunen. Want niemand kan alleen het leven dragen". (72)

Op zeker ogenblik, in de Academie te Gent waar Maurice Gilliams de hoge functie van Vast Secretaris waarnam en ik het voorrecht had één van zijn medewerkers te zijn, kwam de Belgische kust terloops ter sprake. Het was een broeiend hete zomerdag, anno 1971 of 1972. Innemend en voorkomend van persoon als hij was, vroeg de Vaste Secretaris mij hoe het met het weer te Oostende

gesteld was. "Heel goed, Mijnheer de Secretaris", antwoordde ik monter en, in een opwelling, verstoutte ik mij te vragen of ook hij wel eens de kust opzoekt. Daar gaf Maurice Gilliams geen rechtstreeks antwoord op, dat was zijn gewoonte niet, maar, mij recht in de ogen kijkend, verwees hij naar Vita Brevis ("Lees mijn werk er op na"). Aldaar komt een passus voor van zijn bezoek, in gezelschap van Emmanuel de Bom, aan James Ensor te Oostende, op 9 mei 1940, de dag vóór de Duitse inval in België (73). Hij voegde er nog beknopt aan toe, dat hij en zijn vrouw af en toe in Knokke verbleven. En uit vorige allusies, steeds vaag gehouden, kon ik afleiden dat hij nog ten huize van Lia Timmermans (°1920) in de Jozef II-straat 22 te Oostende gekomen was.

Maar dat aan Maurice Gilliams de grote driejaarlijks Staatsprijs ter Bekroning van een Schrijverscarrière zou toegekend worden, einde september 1972, voor zijn "naar omvang klein maar naar inhoud belangrijk oeuvre", heeft niemand van ons kunnen vermoeden. De kleine groep personeelsleden, toen vijf in aantal, die hem in de Academie bijstonden, was met verstomming geslagen én tegelijk opgetogen. Staatsprijs voor Gilliams, blokletterde De Standaard op 22 september 1972. De Vaste Secretaris had zoals gewoonlijk september als vakantiemaand gekozen en wij mochten hem in het begin van de volgende maand in ons werkmidden verwachten. Wij hielden er aan hem op passende wijze te begroeten en er diende niet gezegd te worden dat wij verzorgd en net van voorkomen onze opwachting zouden maken. Telefonisch was de dag voordien het bericht uit Antwerpen binnengelopen, dat de "baas" de volgende ochtend, één van de eerste dagen van het nog zonnige oktober 1972, te Gent in het Academiegebouw zou toekomen.

En ja, daar kwam hij binnengetreden. Voorafgegaan door Georges V..., de bode, die zijn zwarte aktentas had overgenomen. Plechtig, zoals hij dat kon, met zin voor decorum, en de allure van een "heer", stapte Maurice Gilliams de kamer binnen en drukte ieder van ons langdurig de hand. Wij voelden aan, dat wij een groot moment mochten meebeleven. Toen schreed hij naar het bureau, nam er zijn tijd voor om te gaan zitten en met de hem eigen, gereserveerde glimlach verklaarde hij : "Dank u zeer, dames en heren. Och, wij doen ons best".

Deze zinsnede heb ik hem vaak horen gebruiken in bijzondere omstandigheden : het kwam ietwat afwerend over maar het werd steeds gemeend en hartelijk geuit. Daarop ging ieder van ons terug aan het werk. Maar zo'n ervaring blijft nazinderen in het geheugen !

De dichteres Christine D'haen (°1923) geeft de voorkeur aan de wintersfeer "Als het grauw overheerst, als wind en zee woest zijn. Ik houd dan van de ouderwetse straten van Blankenberge, waar de wind doorsnijdt, met de huizen met glazuren gevelstenen. (...). Onze kust is ideaal voor een kunstenaar die er, - in de eenzaamheid van de winter, wil denken, dromen en schrijven" (74).

Ook Paul Koeck (°1940), schrijver van geëngageerde romans, zoekt graag de kust op :

In het totaal sleet ik een aantal jaartjes aan onze kust. Als knaap trok ik met mijn ouders ieder jaar voor twee maanden naar een kampeerterrein in Bredene. Later deed ik met mijn kinderen vaak hetzelfde. Maar sedert een goede tien jaar ontvlucht ik nu toch zoveel mogelijk de toeristische drukte. Je zal me nu vaker aan de kust aantreffen tijdens de

herfst of de winter voor een fikse wandeling. Of een eenzaam "werkverblijf" in een flat of een hovertje van een vriend of familielid. In hoeverre één en ander doorwerkt in wat ik schrijf, heb ik zelf nog niet zo best nagetrokken. Doe ik wel eens. (75)

Irina van Goeree (°1924) bekleedt een voorname plaats in het hedendaagse Vlaamse proza en zoekt de stilte van de kust op om te schrijven (76) :

De kust heeft mij als auteur en ook als vakantiegan-
ger uitermate geboeid en blijft mij boeien.

Ik kom twee tot driemaal per jaar naar de kust,
gewoonlijk buiten het hoogseizoen, voor een week-
end of voor een verblijf van een tiental dagen.
Wanneer ik kom voor een langer verblijf is dat
meestal met de bedoeling om in afzondering een
romanfragment te concipiëren en uit te schrijven.
Aan zee is het rustig werken en ik word er niet
gestoord door de dag-dagelijkse dingen.

Knokke geniet mijn voorkeur omdat het veel afwisse-
ling biedt. Na geconcentreerd werk heb ik de keuze
om lange wandelingen te maken langs het strand,
door de duinen naar het prachtig Zwinreservaat of
te fietsen door de groene lanen van de uitgestrek-
te villawijken. Het is er ook prettig winkelen
na een intense werkdag.

Een van mijn vroegere romans "Een antwoord gillen"
1970 uitgeverij Standaard - in coëditie met Davids-
fonds 1971 - roman waarin ik uiteindelijk mezelf
word - speelt zich voor een groot deel af op een
appartement met zicht op zee en werd vrijwel inte-
graal geschreven tijdens herhaalde vakantieverblij-
ven te Wenduine.

In de roman fungeert het strandleven als achtergrond.

Lyrisch drukt zij in volgend gedicht haar gevoelens van genegen-
heid voor de zee uit :

De zee, zij voert eeuwig het woord,
rustig, met aan- en weggrollende golven,
wildgeworden, met overslaande schuimkoppen;
en ik luister.

De zee, van parelroos tegen de avond, oranje-
rood, rimpelloos, vriendelijk
soms grijsgrauw, droef of woest;
en ik kijk.

De zee, een nooit aflatend aandringen,
ik ruik en proef het zout,
ik huiver bij de onmacht die ik voel,
ik weet mij moe, ik geef mij over.

(64) Brief Aster Berkhof d.d. 31 juli 1988.

(65) Brief Frans Cornelis, neef van P.G. Buckinx, d.d. 31 mei 1988.

(66) P.G. Buckinx : Verzamelde gedichten (1982), p. 275.

(67) Brief M. Cottenjé d.d. 31 mei 1988.

(68) Brief D. Decorte d.d. 19 mei 1988.

(69) Brief mevrouw Demedts d.d. 19 mei 1988.

(70) Dietsche Warande en Belfort, juli 1982.

- (71) C. Coupé (Anton van Wilderode) : Maurice Gilliams, de grote alleenloper, in : Huldiging Maurice Gilliams (Gent, 1976), p. 15.
- (72) Maurice Gilliams : Dankwoord bij de uitreiking van Prijs der Nederlandse letteren t'Amsterdam op 4 oktober 1980 (Antwerpen, 1980), p. 13.
- (73) M. Gilliams : Vita Brevis (3de druk Amsterdam, 1984), p. 465-468.
- (74) Brief Chr. D'haen d.d. 20 mei 1988.
- (75) Brief Paul Koeck d.d. 25 juni 1988.
- (76) Brief Irina van Goeree d.d. 25 juni 1988.

OPGENOMEN MUZIEK EN LIED UIT OOSTENDE EN OMGEVING

COLLECTIE OSTENDIANA (18)

Stedelijke Openbare Bibliotheek

door Robert LEROY

MOUSTACHE (Blankenberge)

- 1° We zien 't zitten. Zet hem op.
't Klieksje en Moustache en Co, zang met begeleiding.
Holy Hole HH 880194; 1 singel.
t.g.v. Karnaval 1989.
- 2° Dat is 't lamba samba.
Moustache, Gery, Marleen en Carine, zang met begeleiding.
B-kant : idem instrumentaal.
Scorpion SPN 413; 1 single.
t.g.v. Karnaval 1990

Louis NEEFS

- 1° Nooit zonder jou : met o.a. Aan het strand van Oostende van H. Axton-K. Higgingbotham-P. de Vos.
Louis Neefs, zang; met begeleiding.
WEAN 58030; 1LP (uitgave 1979 of 1980).

ODEON

- 1° Souvenirs d'Ostende (Ostendaise). Sabrette (Schottisch, van Whitmann).
Orchestre Odéon, Paris.
Disque Odéon nr. 3771, 3761.

Roger PARMENTIER

- 1° Caroline; Blijf bij mij.
Roger Parmentier, zang; met begeleiding.
Inderdisc INT 7012.

PARTISAN

- 1° Ringsabell. Wee beasties. Daisy is dizzy. Dalinse. You. Kinky little spies. Could there be. Mice revenge. Obstruction. Rings a bell.
Partisan : Ferre Baelen, Paul Couter, vocaal, instrumentaal en composities.
Opgenomen in Tango Studio Eindhoven.
Startrax profile SP 001; 1LP (uitgave 1987).

John PECASY (De Panne)

- 1° Weer in de Panne. Ik hou van alle vrouwen.
John Pecasy, zang met begeleiding.
Sympa records SX 125; 1 single (1989).

PETTE SJIEKE (= Gerard DANGREAU)

G. Dangreau is de man van het carnaval te Oostende.

Zie : De Zeewacht 15 sep 1989, p. 14.

- 1° Allez santé; Goaze met de voet van Fr. Feys.
Gezongen door Pette Sjieke en De Kloeffe met Orkest van Freddy Feys; arrangementen van Serge Feys.
S.F.F. 29187; 1 single + tekst (uitgave 1987).
- 2° We zien weer van sortie; 'k Hèn de kater gezien, van Bert Gevaert en Jo Deensen.
Pette Sjieke en De Kloeffe in "Ter Cuere", zang en begel.
Monopole S 2532; 1 single (uitgave 1987).
- 3° De Oostendse can-can; Ej'da nog gezien ? van B. Gevaert en Jo Deensen.
Pette Sjieke en De Kloeffe in 't Koninginnehof, zang met begeleiding.
Monopole S2580 + tekst; 1 single (uitgave 1988).

PHANTOM LIMB

Phantom Limb is een medische term voor het gevoel dat men nog heeft na amputatie van een lichaamsdeel. De groep speelt New wave en is een samenstelling van het vroegere Stat-X en Dogfi in 1981. Bestaat uit 4 Oostendenaars : Willy, Luc, Kenny en Nicolas.

Bron : documentatie Stadsbibliotheek.

- 1° Dance of the guilty : The best of Eden; Dance of the guilty; Far sound of laughter; Numbered hills; Deep in mines.
Phantom Limb, zang en instrumentaal.
Sublabel VR 22141; 1LP + tekst (uitgave 1982).

Frank QUASAR

Frank Vereecken, geboren in 1958, operatiezaal-verpleger van beroep. Begint zijn openbaar optreden op 2 april 1988 in de toneelzaal van het Feest- en Cultuurpaleis te Oostende onder de titel : "New age light and music". Het is elektronische muziek met klanken van rock, pop en de natuur, langs synthesizers en computer ten gehore gebracht.

Bron : Het Volk, 26 maart 88; De Zeewacht, 31 maart 88; Concertprogramma 2 april 88.

- 1° Dusk : Dustcloud; Oktober the 12th; Julie in the sky; Small session; La valse perdue; Dusk.
Frank Quasar, compositie, arrangement, produktie en uitvoering op synthesizers.
Opgenomen van nov 87 tot feb 88 in Studio Le Beach te Middelerke.
Excess Records ER 1005; 1LP.

THE RANGERS

- 1° Mississippi alley-cat; Ev'rything now is gonna be alright van G. Slingeneyer.

The Rangers

Indigo 1020; 1 single.

2° Zie : Willy Van Bavinckhove nr. 5.

REKKUL

1° Oostende, beton city; De bakker van de Coö, van Rekkul en P. Gyselen.

Rekkul, zang met begeleiding = Koen Gesquière, Jan Beirens, U. Ponette, e.a.

Big Show 1980 6002; 1 single.

REVENGE 88 (punkgroep)

1° Neonlight; Alone.

Revenge 88 : Frank Dubbe, gitaar, tekst en zang; Willy Punk, gitaar; Danny Markey, drums; John Markey, bass; Roland Robaeyns, sax.

Opgenomen in Arnhem op 17 en 18 april 1981.

J.D.M. Records; 1 single + tekst.

2° Thousand years from you; Unwanted son.

Revenge 88, zang en instr.

Opgenomen in ICP studio te Brussel in 1982, productie Serge Feys.

JDM 3; 1 single.

SAIDA

Zie : James Beam.

Sammy SANTOS

Paul Van Bosch werd geboren te Willebroek, waar hij ook zijn muziekopleiding kreeg. Nadat hij laureaat werd in de Provinciale zangwedstrijd te Antwerpen wordt hij lid van het amusementsorkest van André Coucke, op 20-jarige leeftijd.

Hij komt eind jaren vijftig als lasser van beroep werken voor de U.C.B. te Zandvoorde. Elk weekend treedt hij echter op in baancafés van het binnenland, met het orkest van Lou Mees uit Willebroek.

In 1964-65 woont hij te Oostende, stopt tijdelijk met zingen en werkt in het nachtleven. Zijn zangcarrière zet hij verder begin zeventiger jaren in de zaak hoek Vlaanderenstr./Langestr., later ook op het lichtschip Westhinder; tijdens de dag is hij weer lasser als het schikt. In 1979 vertrekt hij voor 3 jaar naar Ténérife, waar hij een eigen zaak heeft en verschillende LP's met een plaatselijk orkest laat opnemen. Dan komt hij terug te Middelkerke om kort nadien op de Van Iseghemlaan (tussen Vlaanderenstr. en Louisastr.) een bureau te openen voor paranormale bezigheden. In 1986 zingt hij terug; te samen met John Grieten en de Brugse orgeliste Brouckaert is hij te vinden op cruises, ingericht vanuit Griekenland.

Hij belandt dan terug te Oostende in het café "Het Muizeke", hoek Leeuwerikenstr./Mariakerkelaan en werkt in de discotheek van het Casino te Middelkerke.

Bron : persoonlijke mededeling.

1° Schätzen komm balt wieder. Around the world.

S. Santos, zang; met studioorkest.

J.B. production 7323; 1 single (uitgave ± 1973).

- 2° You're my destiny. Jezebel.
S. Santos, zang; met studioorkest.
 Twinkle DH 20577-302; 1 single (uitgave 1977).
- 3° Unbroken love van J.M. Troisfontaine-P. Van Bosch. Mama.
S. Santos, zang; met studioorkest.
 SPM records 8343; 1 single (uitgave 1983).

The SCARS (groep uit Diest)

- 1° Rockery : Take a day for a day; Smell the sweat; My baby;
 Another weary day; Stay.
 Eigen compositie en tekst door The Scabs = Guy Swinnen, vocals,
 gitaar; Willy Willy, gitaar, backing vocals; Robert Bergen,
 bass, backing vocals; Franky Saenen, drums, backing vocals; e.a.
 Smash 01; 1LP (uitgave 1986).

SHEENA SCOTT

Sheena Scott is geboren te Lamark in Schotland. Zij zong aanvankelijk in het plaatselijk kerkkoor. Volgde dan de Royal Scottish Academy of music. Tamelijk jong trad zij al op in La Bohème, Rose Marie, The Desert song, opvoeringen van voornoemde Academy. Intussen behaalt zij diploma's voor acteertalent en als begeleidster van mentaal gehandicapten. Na maanden de hoofdrol in West Side Story gespeeld te hebben in de Glasgow Theatre Guild werd de weg naar succes geopend. Zij kiest uiteindelijk voor beroepszangeres en stopt met haar werk met kinderen om een Europese tournee aan te vatten. Na twee jaar, in 1970, belandt zij in Oostende. Al gauw organiseert zij er haar eigen show in "The Flemish Inn" in de Vlaanderenstraat.

Bron : hoestekst.

- 1° Who can I turn to. This is love.
S. Scott, zang; met begeleiding.
 Belgaphone 1010; 1 single.
- 2° Kijk in mijn ogen van F. Feys-P. Bourbousse-W. Lustenhouwer-B. Rover. Napoli van L. Caerts-J. Deensen.
S. Scott, zang; met begeleiding.
 Baltic 6821; 1 single (uitgave 1973).
- 3° Shamrock : Hey ya ho. Somebody else just like you. Leaving me van Ron Davis-J. Deensen. Please come back. Something. Casatchok. Love is all. You made me love you. Napoli van L. Caerts-J. Deensen. My Yiddish mama. Old Harry van L. Caerts-J. Deensen. Shamrock van Ron Davis-J. Deensen.
S. Scott, zang; met begeleiding.
 Star 0016; 1LP.
- 4° Album 2 : My sugar daddy van F. Feys-W. Lustenhouwer-B. Rover-P. Bourbousse. Somebody else just like you. Leaving me van Daviny-J. Deensen. Please come back. Sistant shore van F. Feys-B. Rover. A lovely bunch of cocoanuts. Free as a bird. You made me love you. Napoli van L. Caerts-J. Deensen. Old Harry van idem. Shamrock van Daviny-J. Deensen. Hey ya ho.
S. Scott, zang, met begeleiding.
 Baltic 712; 1LP.
- 5° 't Hart van Oostende van W. Twardy-J. Frankfurter-J. Deensen. Samen op 'n strandfiets van H. Dentler-J. Deensen.
 Mike Dorian, Sheena Scott, zang; met begeleiding.
 Baltic 6838; 1 single (uitgave 1974).

6° Zie : Mike Dorian nr. 1.

7° Sheena Scott and Claude Rabitsky's sound selection : Love me tonight. I'm a woman. Together. The sun died. The girl from Copacabana. I'm coming home. Por favor senior. One day. Yodelay (J. Deensen e.a.). Danny boy. The mirrors of my hart. Till we meet again. S. Scott, zang met Cl. Rabitsky's sound selection.

Opgenomen in Reward studios te Schelle & Landsdowne Studios London.

Baltic 7199; 1LP (uitgave 1976).

SIMONE (Zeebrugge)

1° In Zeebrugge ben ik geboren; Ik kan vergeven maar nooit verge-
ten. Simone, zang; met begeleiding.

Telstar 2946; 1 single (uitgave 1980).

De SNAAR

1° Pauluspleintjesfeesten, van Jan De Smet en Stef Koekoekx.

De Snaar, zang en muziek.

Parsifal KLE 016; 1 single + tekst (uitgave 1977 ?).

SOFT VERDICT

Zie : Marc Grauwels nr. 7.

Willy SOMMERS

1° Tranen in de regen : met o.a. Naar de Zee. W. Sommers, zang;
met orkest.

Philips 6468077; 1LP (uitgave 1982).

STAINLESS STEEL

1° The axe, van W. Springguel. The Warrior, van Geert Annys.

Stainless Steel.

Ace Records 836; 1 single.

The SWALLOWS (Bredene)

1° Woman don't love me; You, van Ray Bossaer. The Swallows, zang
en muziek.

Basart BB 618; 1 single.

OOSTENDSE NUMISMATIEK

door Edwin LIETARD

GUSTAAF DECONINCK

Gustaaf DECONINCK werd geboren te Oostende op 29 april 1867 en is
overleden te Aartrijke op 71-jarige leeftijd op 11 september 1938.

Hij was gehuwd met Marie-Clemence VERLINDE, geboren te Oostende
op 14 augustus 1858 en er overleden op 74-jarige leeftijd op 27
juni 1933.

Gustaaf DECONINCK was schoenmaker van beroep. Vanaf 1900 was hij
ook redder en later chef-redder van de toenbestaande badendienst
van Oostende.

In 1925 werd hij door deze badendienst gevierd ter gelegenheid

van zijn 25 jaar trouwe dienst. Hij kreeg van het Stadsbestuur en het bestuur van de badendienst een eremedaille om dit jubileum te herdenken.

1925 MEDAILLE IN VERGULD BRONS Ø 24 mm MET BRELOK EN RING

R. BADENDIENST OOSTENDE

Gekroond wapenschild van Oostende boven het water.

V. Een eiken- en lauwertak in een kransvorm met middenin een tekst in 3 lijnen :

G. DECONINCK/1900/1925

CELESTINUS ASPESLAGH

Celestinus ASPESLAGH werd geboren te Oostende op 7 juli 1866 en is er overleden na een langdurige en pijnlijke ziekte in het Burgerlijk Hospitaal (tegenwoordig Serruys Ziekenhuis) op 71-jarige leeftijd op 3 november 1937. Hij was de zoon van Philippus en van Eugenie VANHOUTTE.

C. ASPESLAGH was lid van een van de vele blaaspijpmatachappijen die Oostende in die periode (1870-1910) rijk was, nml. "De Vreugdige Blazers".

Op 15 november 1900 blaasde hij zich tot Sire. Ter dezer gelegenheid vierde de maatschappij feest en de nieuwe koning werd met de nodige luister vereerd. De maatschappij schonk hem een herinneringsmedaille.

1900 MEDAILLE IN VERGULD BRONS Ø 50 mm MET BRELOK, KROON EN RING

R. OOSTENDE

Gekroond wapenschild van Oostende boven de boeg van een boot.

V. Eiken- en lauwertak in kransvorm met middenin een tekst in 4 lijnen :

VREUGDIGE BLAZERS/SIRE/C. ASPESLAGH/15 NOV. 1900

CAFÉ DE LA GARE

Op het Vander Sweepplein (tegenwoordig beter gekend als het Ernest Feysplein) en rechtover het vroegere station (nu torengedouw De Mast) was er het Hotel-Restaurant de la Gare gelegen en dit onder het nummer 8, naast het Hotel de l'Espérance.

Op de gelijkvloers van dit hotel werd er een café uitgebaat die de benaming droeg "Café de la Gare".

Dit hotel en bijhorende Café-Restaurant werden in 1901 opgetrokken, in de volle gloriëtijd van de wijk Hazegras.

Tegenwoordig wordt de gelijkvloers uitgebaat als een Café-Frietshop, de bovenverdiepingen staan ledig.

Uit de periode 1901-1920 stamt de hieronder beschreven en afgebeelde jeton.

JETON IN VERZILVERD ZINK Ø 23 mm.

R. Rondschrift omringd door 2 parelcirkels.

* CAFÉ DE LA GARE * OSTENDE

V. In het midden van het veld een cijfer : 15.

CERCLE PRIVÉ DU KURSAAL

Deze Cercle Privé was gelegen in de Kursaal van Oostende, vandaar de benaming "Cercle Privé du Kursaal d'Oostende". Dit was de eigenlijke uitbating van de speelzaal van de Kursaal.

De exploitatie onder deze benaming kan men situeren in de periode tussen de 2 wereldoorlogen. De jeton toont duidelijk aan dat het wel gaat over de oude kursaal, daar de tegenwoordige speeljetons een volledige andere benaming dragen.

De tegenwoordige speeljetons dragen de benaming "Casino-Kursaal".

De hieronder beschreven en afgebeelde speeljeton kan dus met zekerheid gesitueerd worden in de periode tussen 1920 en 1935.

JETON IN NIKKEL Ø 28 mm

R. Een tekst in 4 lijnen :

CERCLE PRIVÉ/DU/KURSAAL/D'OSTENDE

V. Een tekst in 2 lijnen :

5 FRANCS

SOCIÉTÉ D'AMEUBLEMENT MODERNE

Deze Naamloze Vennootschap werd gesticht voor Notaris Raphaël RODENBACH te Anderlecht op 7 februari 1931 voor een periode van 30 jaar. De stichting verscheen in het B.S. voor verenigingen op 22 februari 1931 onder het nr. 1658.

De N.V. kreeg de naam "Société Anonyme d'ameublement moderne" (afgekort S.A.M.) met maatschappelijke zetel te Oostende.

Het maatschappelijk kapitaal werd vastgelegd bij de stichting op 500.000 Fr en was verdeeld in 500 genomineerde kapitaals aandelen van 1.000 Fr, tevens werden er nog 500 stichtingsaandelen zonder waardevermelding aangemaakt.

De Algemene Aandelenhoudersvergadering werd vastgelegd op de 1e dinsdag van april van ieder jaar, de eerste maal in 1932 te Brussel en verdere vergaderingen afwisselend te Oostende en te Brussel. Indien deze dag valt op een feestdag dan wordt de vergadering gehouden op de volgende dag.

Het jaarbilan en de inventaris worden opgemaakt op 15 januari van elk jaar; het is de N.V. toegelaten bijhuizen en administratieve centra op te richten, tevens kunnen er verkooppunten in binnen- en buitenland tot het leven geroepen worden.

Het uitbatingsdoel van de N.V. is de invoer van alle ruwe houtsoorten en de uitvoer van hout voor de bouwindustrie en voor de huisdecoratie. Er was ook een schrijnwerkerij die meubels fabriceerde voor binnenlands gebruik.

Bij een positieve eindbalans gebeurde de verdeling van de winsten, na aftrek van alle administratieve- en werkingskosten, als volgt :

- 1) een minimum van 5 % voor een reservefonds tot het behalen van 1/10 van het maatschappelijk kapitaal.
- 2) de nodige som voor de uitkering van een intrest van 10 % aan de kapitaalsaandeelhouders.
- 3) 5 % voor iedere administrateur.
- 4) 2 % voor iedere kommisaris.
- 5) bij eventuele resterende winst wordt deze evenredig verdeeld onder de kapitaalsaandelen voor een 2de uitkering en de stichtingsaandelen voor een 1e uitbetaling.

Bij liquidatie van de N.V. worden eerst de schulden en kosten verrekend, waarna het overschot evenredig verdeeld wordt tussen de 2 soorten aandelen.

Bijgevoegd aandeel

Action de capital de 1000 francs
nominative, entièrement liberée n° 003.

Kleur : lichtgroen veld. Tekst en versiering in het blauw. Nummering in het zwart.

Koepons : vastgehecht blad met 30 koepons genummerd van 1 tot en met 30.

Gedateerd van 1931 tot en met 1960.

COMPAGNIE ANONYME BELGE D'AMEUBLEMENT MODERNE (S.A.M.)

S. A. M.

Société Anonyme Belge d'Ameublement Moderne

*Constituée par acte passé devant Maître Raphaël Rodenbach,
notaire à Anderlecht, le 7 février 1931, publié aux annexes du
"Moniteur Belge", le 22 février 1931, sous le No 1658.*

Siège Social : OSTENDE

CAPITAL SOCIAL :

500.000 FRANCS

REPRÉSENTÉ PAR

CINQ CENTS ACTIONS DE CAPITAL NOMINATIVES DE MILLE FRANCS CHACUNE
IL EST CRÉÉ EN OUTRE CINQ CENTS PARTS DE FONDATEUR, SANS DÉSIGNATION DE VALEUR

ACTION DE CAPITAL DE 1000 FRANCS

nominative, entièrement libérée

N° 003

Un Administrateur,

Raph. Rodenbach

Un Administrateur,

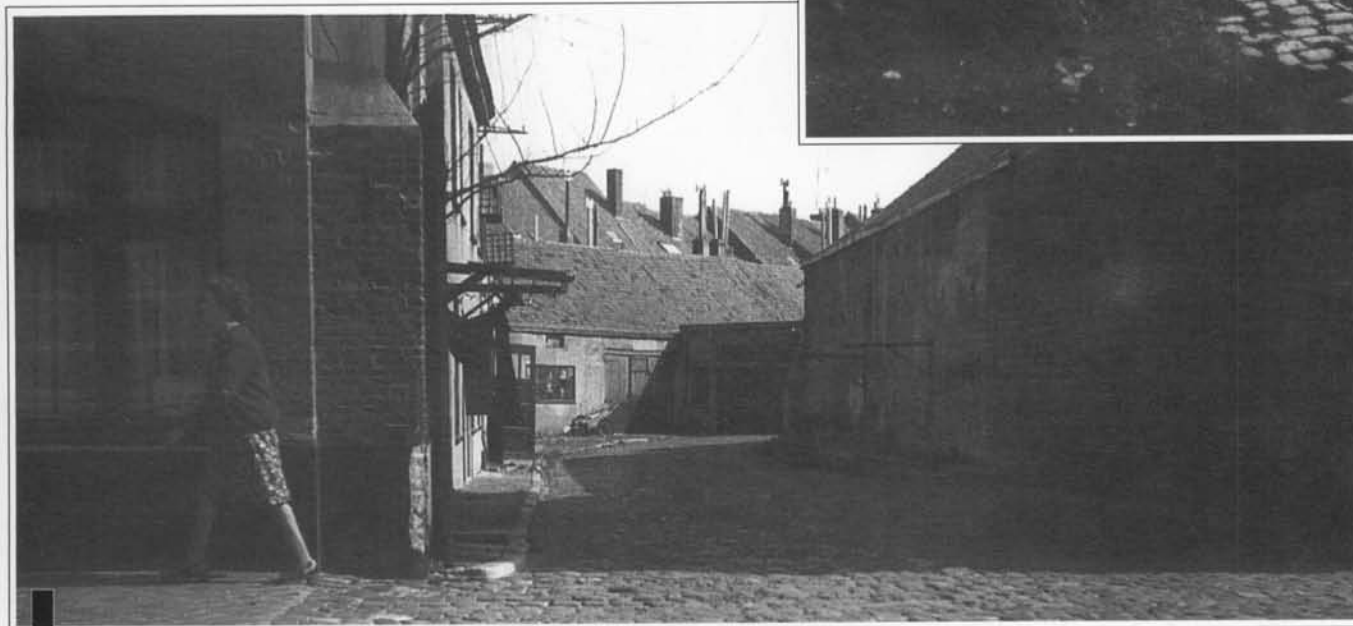
M. Michiels

1. Leffingestraat (Foto: 10.07.1974)

2. Srotslop (Foto: 10.07.1974)

3. Slop in de Leffingestraat nabij Gerststraat/Hennepstraat; gesloopt en dichtgebouwd in 1981 (foto: 09.08.1976)

Foto: R.STANDDERT.

4. Huizen in de Leffingestraat (10.07.1974); gesloopt in oktober 1975.

PIEREN OF WORMEN STEKEN

door J.B. DREESEN

Een traditionele voorbereiding tot hun geliefkoosde hobby voor de lijnvissers (er zijn er zo'n 600.000 in België) is het pieren of wormen steken.

Gewoonlijk gebeurt dat met de spade, als een nevenprodukt van het spitten. Bij het omwerpen van de aarde wordt die met een spade even doorstoken en de pieren worden eruit gevist.

Met de mooie dagen die we einde februari - begin maart kenden kreeg ik de gelegenheid een andere methode te observeren.

Op de weilanden van de Hamilton hoeve was een man bezig met pieren te verzamelen. Dat gebeurde op de volgende wijze. Hij stak zijn riek (van de soort met brede tanden die ook kan gebruikt worden om te spitten) diep in de grond en klopte daarna met zachte slagen tegen de steel. Tot mijn verbazing kwamen, rond de plaats waar de riek in de grond stak, de pieren zomaar uit de grond gekropen, net alsof ze het signaal begrepen hadden. De man hoefde enkel maar de vetste exemplaren eruit te selecteren en in een emmer te gooien. Het kleine grut liet hij liggen en dat kroop even later terug in de grond. Hij verplaatste daarna zijn riek een veertigtal centimeter verder en herbegon hetzelfde spelletje dat prompt werd beantwoord met een stel pieren die uit de grond kwamen gekropen.

Op mijn naieve vraag wat hij daarmee deed vertelde hij me dat hij ze thuis, in een bak, bewaarde tot in de zomer. In de warmere periode zakt de waterspiegel van het grondwater en met hen de pieren en zijn ze moeilijker te exploiteren. Hij voedde de beestjes met koffiedik en slablaadjes. Hij mocht er wel niet teveel in een bak doen want dan verzuurde de grond en gingen ze dood.

Mijn volgende vraag was, hoe het kwam dat ze op zijn geklop reagerden door naar boven te komen. Dat had, volgens hem, te maken met de gelijkenis van die trillingen met die van de mol als hij zich, onderaards, voortverplaatst door zich een weg te boren. Aangezien de mol een verwoed consument is van regenwormen en deze diertjes dat blijken te weten, zorgen ze dat ze op tijd uit de voeten zijn. Normaal gebeurt het wormen steken volgens deze wijze in de maanden maart en april. Dit zijn zowat de natste maanden, waarbij de waterspiegel het dichtst bij de oppervlakte ligt en de temperatuur voldoende hoog is. De vroege lente van dit jaar was er de oorzaak van dat mijn zegsman reeds in februari aan het werk was.

Deze wijze van werken had hij van zijn vader geleerd, het was dus een vorm van overlevering. Uit een verdere navraag bij andere lijnvissers bleek dit een regelmatig gebruikte werkwijze te zijn in de lijnvisserswereld.

In elk geval de moeite om het even te noteren als een exponent van de volkskunde.

SPILLIAERT

In "Paris-Match" van 17 mei 1990 verscheen een artikel over Léon SPILLIAERT.

Meteen een "collectors-item" bij voor de geïnteresseerden. Inhoudelijk komt het echter niet boven de klassieke gemeenplaatsen over deze kunstenaar uit.

Norbert HOSTYN

Onderweg zag men te Sint Pieterscapelle de schier volkomen in puin liggende kerk. De duitsche bevelhebber, die hen vanaf dit dorp in auto vergezelde, deed zijn voertuig stil houden op de wijk Spermalie, en trok dan te voet, nevens de kar, tot aan Schoore-plaats. Daar gekomen bestatigden onze stadgenoten den erbarmelijken toestand van het dorpje : de huizen t'allen kanten doorschoten, de meubelen verdwenen; de kerk, met haren schoonen torenspits schier totaal vernield : alleen het tabernakel was ongeschonden !

De gesneuvelde officier was begraven geworden tegen den kerkmuur.

Soldaten gingen onmiddellijk over tot de ontgraving, terwijl van twee zijden tegelijk kanonnen der bondgenoten onophoudelijk over heen de puinhoopen van Schoore granaten de lucht inzonden. Het gevaar was zoodanig groot dat de duitsche bevelhebber onze stadgenoten aanspoorde eene schuilplaats te zoeken tegen den kerkmuur. Inmiddels graafden de duitsche soldaten voort, zich van tijd tot tijd bukkend, wanneer het ruischen, in de lucht, der granaten vernomen werd. Het lijk lag niet diep; het was in een laken gewikkeld en had weinig geleden. In koortsachtigen haast werd het, eens opgedolven, in de twee kisten gelegd, en terwijl de duitsche soldaten de kist wederom in den grafkuil lieten zakken en hem opvulden, (onleesbaar) de duitsche bevelhebber de (onleesbaar) van M.M. DE GHESELLE en DOSSAER. M. DE GHESELLE vroeg, al aarzelend, hoe en op welke wijze, zijnen kameraad en hij, Oostende terug zouden bereiken : 't werd immers volkomen avond ('t was toen 4 1/2 ure) en, om den terugweg aan te gaan met die hotsende, botsende kar, die hen de darmen uit het lijf schokte, zulks was precies niet plezierig - en dan nog wie weet op welk uur men Oostende bereiken zou ! Bovendien onze stadgenoten hadden geen paspoort !

De bevelhebber zette hen aan naar Zevecote ter rijden, alwaar hij hen peerd en rijtuig zou hebben bezorgd.

Zo gezegd zo gedaan ! Met hunne kar trokken onze stadgenoten naar Zevecote, alwaar zij om 5 1/2 ure aankwamen, op de hielen gevolgd door den auto van den duitschen bevelhebber.

Om 6 ure kwam een auto voorbij, die hen opnam en in 20 minuten terug in Oostende bracht. Om 6u.25 waren M.M. DE GHESELLE en DOSSAER thuis van hunne alles behalve aangename Zondagreis.

* * *

Een bericht (in 't Vlaamsch, Fransch en duitsch), uitgaande van den heer Generaal Gouverneur van België, wordt uitgeplakt den uitvoer verbiedend van salpeter, wol, katoen, garen, huiden, vellen, caoutchouc en gom.

Deze avond zijn alhier vele vluchtelingen uit Westende-dorp en Westende-baden toegekomen. Zij vertellen dat Westende-dorp, Lombardzijde, Nieupoort, Mannekensvere, Schoore, Sint Joris, Rams-capelle en nog andere gemeenten schier totaal vernield zijn.

Hoe maken het thans onze vluchtelingen ? Uit Engeland kregen we geen nieuws, uit Holland vernamen wij dat het daar opgepropt was met Belgen, dat alles er duur kostte enz. Een onzer geburen betaalde te Breskens 28 frank te week voor eene onbewoonde kleine woning.

Tot hiertoe echter kregen we geen nieuws van de Belgische vluchtelingen, die in Frankrijk eene schuilplaats zochten. Vandaag hebben we'r uit Kales.

Het is een eindelooze stroom van menschen die overal de straten vullen; ze slapen in stallen, schuren, ja dikwijls onder den blooten hemel of ook op stoombooten in de dokken of op visschersschuuten in de haven. In deze laatste ankerplaats, waar visschers uit de meest verschillende plaatsen van de Fransche kust liggen, liggen ze als haringen opeengepakt. Families in lompen gehuld, ziet men er naast andere uit de beste kringen die goed gekleed en gevoed zijn, het gemeenschappelijk noodlot heeft ze saamgebracht. Al die menschen wachten op iets dat gebeuren moet, maar wat, dat weten ze zelf niet, ze leven als in een droom en kunnen maar niet vatten dat hetgeen hun overkomt werkelijkheid is. Iederen dag gaan er honderden naar de kade waar ze in regen en zonnenschijn in treurige groepen stil saamgehoopt staan en geduldig afwachten dat een Engelsch schip komt om ze op te pakken.

Dinsdag 27 October -

DERTIENDE DAG DER BEZETTING

Deze nacht zijn weer duitsche hulpstroepen binnengekomen.

Vroeg in den morgen kwamen eenige Belgische piotten, krijgsgevangen genomen, volgens men zegde, te Pervyse, alhier toe. De duitschers zouden dan toch over den Yser gerocht zijn? Hopen wij van neen!

Later in de morgen vernemen wij van personen, van den buiten komende, dat de Belgen rond Nieupoort water zouden gestoken hebben. Is zulks waar, in 3 tijen tijds, anderhalve dag, zou den omtrek van Nieupoort, tot 3 uren ver overstroomd zijn. Wat eenigzins het gerucht van het watersteken door de Belgen aanneembaar zou maken, is dat dezen noen alhier 4 Belgische piotten gekwetst werden binnengebracht. 't Waren piotten van Charleroi en zekeren VANLOO van Oostende. Deze laatste verklaarde dat hij twee uren in het water had gelegen rond Mannekensvere vooraleer hij door de duitschers werd opgenomen.

Gansch den morgen was het kanonnengebulder zonder weerga, in de richting van Nieupoort. Vluchtelingen beweren dat de duitschers er in gelukt waren halvelinge eene brug over den Yser te leggen, doch dat deze, op zeker oogenblik, door de shrapnells der Engelsche vloot, stuk werd geschoten.

Even na den noen hield het geschot op en slechts, van tijd tot tijd, kon men nog heel zwak in de verte doffe slagen hooren.

Vrienden, die deze namiddag tot bij Leffinghe gerochten, verhalen dat sedert gister Leffinghe wederom krioelt van duitsch peerdevolk. Zijn die gasten nu gekomen van de kanten van Snelleghem en Jabbeke, waar, zoo 't schijnt, veel peerdevolk ligt, of trekken zij terug, wie weet het? Rond 5 ure worden in stad 4 kanonschoten gehoord. Onze vrienden verklaarden ons dat twee dezer schoten gelost werden door eene duitsche batterij, opgesteld op korten afstand van den Thouroutschen steenweg en van de Leffingsche kalsijde. Een kanon dezer batterij loste 2 schoten, van den kant van Middelkerke werd met een schot geantwoord. De batterij deed dan eene vuurpijl (fusée) op, dewelke door eene andere vuurpijl, ook uit de richting van Middelkerke komend, werd beantwoord.

Ontelbaar zijn de duitsche gekwetsten heden binnengebracht.

Enkele inlichtingen : rond 1 1/4 ure trokken over de bruggen der de Smet de Naeyerlaan 15 zware automobielen met gekwetsten geladen, voorbij. Menschen van Sas-Slykens zegden ons dat die autos den weg naar Oudenburg insloegen.

Kort achter die autos reden 7 groote boerenkarren, van Zevecote, eveneens met gekwetsten geladen, denzelfden weg op.

Op den Thouroutschen steenweg was het een processie van karren met gekwetsten. Verscheidene karren sloegen de Leffinghestraat in : zij reden naar het Burgerlijk Hospitaal. Veel andere ontlaadden hunne gekwetsten aan het Hôtel des Thermes, waaruit deze morgen al de niet te erg gekwetsen overgebracht werden naar de groote statie, om met eenen bomvollen trein Bruggewaarts te trekken.

Andere gekwetsten werden naar de ambulancie Stracké en naar verscheidene andere ambulancias in stad gedaan.

Volgende plakbrief, in 't Vlaamsch, Fransch en duitsch opgesteld, wordt uitgeplakt :

STAD OOSTENDE
COMMANDANTUUR BEVEL

1. Openbare markten zullen plaats hebben den maandag en den donderdag op de Groote Markt, voor het Stadhuis. De boeren en kooplieden van 't omliggende, vergezeld van den Burgemeester hunner gemeente of dezes afgevaardigde, mogen er hunne waren verkoopen van 7 tot 12 uur. Op één uur namiddag moeten al de kooplieden en boeren de stad verlaten hebben.
2. Alle verstrekkingen die troepenafdeelingen in Oostende wenschen te doen, moeten bij de Kommandantuur aangegeven en door haar goedgekeurd worden. Alle verstrekkingsbewijzen, dien den stempel der Kommandantuur niet dragen (dienststempel des Matrozen-artillerieregiments n° 1) zijn ongeldig.
3. Toelatingsbewijzen om de stad te verlaten worden niet meer afgeleverd.
4. Officieren worden met volle onderhouding op kosten van het Gemeentebestuur, in hôtels of bij bijzonderen gehuisvest. De Officieren die bij bijzonderen gehuisvest zijn moeten den kost in het een of het ander hôtel nemen. Zij kunnen er dranken en cigaren op kosten der stad krijgen tegen geschrevene verklaring met aanduiding van naam, dienstgraad en troepenafdeeling tot dewelke zij behooren. Deze vragen naar dranken en cigaren moeten beperkt blijven in matige grenzen zooals zulks het gebruik is in Officierencasinos in Deutschland.

Oostende, den 25 October 1914.

Get : von BERNUTH
Oberstleutnant en Ortskommandant.

De "Kommandantur" of bureel van den plaatsbevelhebber (Ortskommandant) is sedert gister gevestigd in de betalende jongensschool der Ooststraat. De duitse vlag wappert aan die school.

Recht er over, in het huis van den heer Eduard JEAN, provincieraadsheer, gemeenteraadslid en referendaris onzer Koophandelsrechtbank, huist de Oberstleutnant en Ortskommandant von BERNUTH. 't Is nummer vier die we hebben in tien dagen tijds !

Duitse schildwachten wandelen aan de deur.

In het huis van M. Charles VAN ISEGHEM, de welgekende eigenaar en oud-schepen van Oostende, woont ook een hooge kop. Boven de

deur hangt eene duitsche vod te slingeren.

Moesten wij de lijst opmaken van al de huizen, door hunne bewoners verlaten, die door de platkoppen gebruikt worden - en ook geplunderd wij zouden vele "Duinengalm's" vullen.

Onder de gewonden dezen namiddag binnengebracht, was een Oostendenaar, Rober CASIER, korporaal bij het derde linie en smidsknecht bij M. A. LESCRAUWAET, gemeenteraadsheer.

De 12 bronzen kanonnen, die een paar dagen geleden, op de Keizerskaai stonden en daarna naar het front werden gestuurd, zijn deze namiddag teruggebracht, stuk geschoten.

Het sanatorium van Dr DELCROIX, op Mariakerke-baden, moest heden, en morgen, op bevel der duitschers ontruimd worden.

Tot laat in den avond zetten de duitschers hun plunderingswerk voort in de winkels van wijnen en likeuren. Als 't alzo voortgaat, binnen kort blijft er in Oostende geene enkele flesch wijn of likeur meer over.

* * *

Te Westende-baden, in de "Avenue des Mouettes" waren deze morgen twee personen, de heer Emiel VANHECKE en de heer VANDYCK, deze laatste van Antwerpen, aan 't spreken in eene kamer van het tweede verdiep. Opeens viel eene bom : de heer VANDYCK kreeg een stuk in de borst, deed 4 stappen achteruit en viel dood. M. VANHECKE werd gekwetst aan den rechter schouder.

Woensdag 28 Oktober -

VEERTIENDE DAG DER BEZETTING

Gedurende de afgeloopen nacht zijn honderde duitsche gekwetsten alhier aangebracht. Gansch den morgen werden zooveel mogelijk gekwetsten met den trein weggedaan. 't Was noodig ook, want den ganschen dag is het eene ware processie van gekwetsten geweest. Ongelukkiglijk waren er eenige Belgen onder hen.

Van kwart voor 6 uur tot rond de zessen half kregen we... donderslagen te hooren. Dit maal was het niet te doen met de kanonnen, maar wel met d'hemelsche artillerie.

Rond acht en half ure van den morgen zien wij voor het huis van d'heer Eduard JEAN, Ooststraat, waar Oberstleutnant en Ortskommandant von BERNUTH huist, twee groote vuilbakken staan : de eene is opgepropt met oester- en kreeftenschelpen, de ander met vuil stroo en peerdedrek. Op de tafels, in de kelder, staan vuile champagneglazen en vuile schotels, in groote hoeveelheid. Men zou waarlijk moeten denken dat Obersleutnant, enz von BERNUTH zijn buikje een goed zielmisje doet ! - Waarom zou hij zich geneeren ? Hij is, baas toch... zoo lang het duurt !

Van den ganschen morgen en tot 5 ure van den namiddag hooren wij kanongebulder, maar zeer, zeer ver. Rond 5 ure nadert het, doch rond 6 1/2 ure houdt het op. Personen, die al de kanten van Mariakerke of den Zeedijk gerocht zijn, vertellen dat er 5 groote oorlogschepen tusschen Westende en Nieupoort liggen.

Een Slijpenaar verhaalt dat de bewoners van het gehucht "Slypebrug" bevel gekregen hebben hunne woonsten te verlaten. Rond 11 1/4 ure werd, uit zee, hevig op dit gehucht geschoten.

De bevolking van Middelkerke zou, eveneens, bevel gekregen

hebben de gemeente te ontruimen.

De kinderen, verpleegd in het Sanatorium van Dr DELCROIX te Mariakerke-baden, hebben een onderkomen gevonden bij de Zusters van den H. Vincentius à Paulo, Langestraat (Ze zullen later naar O.L.V. College worden overgebracht).

Van heden af worden geene kerkelijke diensten meer gedaan in de kerk van Mariakerke-dorp.

De 15 zalen van het militair hospitaal lagen heden vol gekwetsten, waaronder 15 Belgen.

Onder de winkels waar heden wijnen, likeuren of tabak opgeëischt werden, melden wij de wijnhandels ROYON-KREMER, Breidelstraat, Jul. VERMEULEN, Euphrosine Beernaertstraat, BORGERS en ROYON, Keizerskaai, en BRIAS, Koninklijkestraat, alsook de tabakswinkel JANSSENS, Breidelstraat.

De Duitschers beginnen het moede te worden dat de bevolking hunne gekwetsten zien aankomen - want, aan het Hôtel des Thermes, worden door Duitschers te peerde de straat en de voorlanden vrij gemaakt.

Van 3 1/2 tot 4 1/2 ure gaf het muziek der mariniers een concert op de Groote Markt.

Rond 4 en half ure werden 3 groote kanonnen uit de statie gehaald en langs de Keizerskaai en de A. Pieterslaan in de richting van den Nieupoortschensteenweg overgevoerd.

In de hachelijke tijden die wij beleven is het pijnlijk te moeten bestatigen dat ook Oostendenaars deel nemen aan de plundering ! Wij dringen liever niet aan, doch wat moeten de Duitschers, die zulks zien, denken van ons volk ?

Voortaan is het niet alleen verboden op den Zeedijk te wandelen maar bovendien, ten einde het aan iedereen onmogelijk te maken zelfs van op de hoeken der rampen naar den Zeedijk leidende, de zee te zien, zijn de rampen op half-hoogte afgesloten met touwen : een stuk goed, dat vroeger wit was, hangt aan die touwen te bengelen !

Sedert eenige dagen komen, in 't geniep, Hollandsche gazetten binnen, die ons een en ander weten te verhalen over den reuzenstrijd aan den Yser. Met gretigheid worden die bladen alhier gelezen.

* * *

Eenige minuten voor den twalven komt eene afdeeling matrozensoldaten, muziek aan 't hoofd, de "Hauptwache" (hoofdwacht, - op den gelijkvloers van 't stadhuis, in een deel der lokalen van de Société littéraire) lossen. We zullen voortaan ieder dag dit spektakel hebben.

Van nu af, en tot verder orders, ieder namiddag, om 3 ure, ter Groote Markt, militair concert.

(wordt vervolgd)

ONS MUSEUM IS OPEN

ELKE ZATERDAG VAN 10u. tot 12u.
15u. tot 17u.

OSTENDIANA

door A. SWYNGEDAUF

REMOORTERE, Julien van - Ostendiana R.355/181

Fietsen door West-Vlaanderen. Tielt : Lannoo, cop. 1990.

BAILLEUL, Pierre - Ostendiana B.156/6

Guide Delta de la Côte = Deltagids van de kust. Brussel : Ed. Delta, cop. 1990.

FLORIZOONE, Alberic-Joseph - Ostendiana F.340/1

"Meli", mijn leven. Adinkerke : A.-J. Florizoone, 1990.

AMYS, André - Ostendiana A.316/2

The dinghy story : een gedramatiseerde reconstructie van verschillende vluchtverhalen uit de jaren 1940 en 1941. Oostende : A. Amys, 1988.

CATALOGUS - Ostendiana C.191/329

Brugges droom : verleden en toekomst van de haven. Catalogus tentoonstelling. Brugge : Uitgave Kredietbank; Druk. Die Keure, 1990.

CATALOGUS - Ostendiana C.191/328

Schilders van de stad : tentoonstelling in de Sint-Audomaruskerk te Vinkem-Beauvoorde, van 14 jul tot 19 aug 1990. Catalogus. Veurne : s.n., 1990.

CATALOGUS - Ostendiana C.191/327

Gerard Holmens : beeldhouwwerken, van 1955 tot heden : tentoonstelling Museum voor Schone Kunsten Oostende, 7 jul - 2 sep 1990. Catalogus samengesteld door N. Hostyn. Oostende : Museum voor Schone Kunsten Oostende 1990.

Piers, Jan - Ostendiana P.481/1

Jan Piers : 1920-1990. Uitgegeven door Oostendse Persclub; in samenwerking met Jan Piers. Oostende : Oostendse Persclub, 1990.

FLEMING, Hanns Theodor - Ostendiana F.320/1

Jef van Tuerenhout, oder die Magie des Nächtlichen. Deinze : druk. De Muyter, 1990.

BEKAERT, Piet - Ostendiana B.405.1/1

Piet Bekaert : schilderijen 1982-1988; ingel. door Hugo Brutin. Tielt : Lannoo 1989.

MASEREEL, Frans - Ostendiana M.295/73

La ville. Paris : Ed. Herscher, 1988. Uitsluitend houtsneden.

KAMAGURKA - Ostendiana K.151/13

Lava TV. Antwerpen : Loempia 1990.

KAMAGURKA - Ostendiana K.151/14

Lava deel 2. Antwerpen : Loempia 1987.

NAERT, Urbain - Ostendiana N.126/26

Het postkantoor : polsslag doorheen 190 jaar Eernegemse geschiedenis. Eernegem : U. Naert, 1989.

Deel 1 : 1809-1914.

DECRETON, Luc - Ostendiana D.242/1

La cloche ou la gloire ? : roman. Bruxelles : Les Editions du Courrier A.L.F. 1989.

MASEREEL, Frans - Ostendiana M.295/75

Bilder gegen den Krieg. Frankfurt a.M. : Zweitausendeins, 1985.

CATALOGUS - Ostendiana C.191/318

Ferdinand Schirren 1872-1944 : aquarelles : catalogue précédé de d'études par Serge Goyens de Heusch et Trees Deryckere. Oostende : PMMK, 1990.

CATALOGUS - Ostendiana C.191/319

Ferdinand Schirren : tentoonstelling PMMK Oostende : 8 apr - 4 juni 1990. Oostende : PMMK, 1990.

CATALOGUS - Ostendiana C.191/320

Marinus Boezem en Piet Dieleman : tentoonstelling in het PMMK Oostende, van 7 april tot 7 mei 1990 : catalogus samengesteld door Karel Kruijssen. Gent : Druk. Snoeck-Ducaju, 1990.

OOSTENDE - Ostendiana O.305/52

Oostende, "Koningin der Badsteden" : portiek der solarium : brochure. Oostende : s.n. 1938 of 1939.

ENSORIANA

In de "Echo d'Ostende" van 7 november 1875 vonden we deze annonce terug nopens het faillissement van handelaar James ENSOR. Het betreft hier de vader van kunstschilder James ENSOR. Hij werd uit Engelse ouders te Brussel geboren en huwde te Oostende op 4 mei 1859 met Marie HAEGHEMAN, dochter uit een familie van handelaars in souvenirs, porcelein, strand- en karnavalartikelen.

Na dit faillissement werd de zaak op naam van zijn echtgenote verder gezet, terwijl hij steeds verder afzakte in alcoholisme en nietsdoen.

Norbert HOSTYN

EXTRAIT

*prescrit par l'article 472 de la loi du
18 avril 1851.*

Par jugement du tribunal de commerce d'Ostende en date du 6 novembre 1875 le sieur JAMES ENSOR, marchand à Ostende, a été déclaré en état de faillite.

L'ouverture de la faillite est fixée au 3 juillet 1875, sauf les droits des parties intéressées.

Monsieur A. Valcke, juge près le tribunal de commerce d'Ostende, est nommé juge commissaire et M. Jacques Montangie, avocat en la même ville, est nommé curateur de la faillite.

Le jugement ordonne aux créanciers de faire au greffe du tribunal la déclaration de leurs créances dans le délai de dix jours, à compter de la date du même jugement fixé au 18 novembre 1875, à onze heures en la salle d'audience dudit tribunal, la clôture du procès-verbal de vérification des créances et les débats à naître de cette vérification à l'audience du 24 novembre 1875.

Pour extrait conforme :

Le Greffier

CH. JANSSENS.

POEZENSCHILDERES TEKENT OOSTENDSE WATERTOREN

Deze maal een uniek beeld op de watertoren in het Leopoldpark.

Het betreft een potloodtekening van de eminente Hollands-Brusselse schilderes Henriette RONNER (1821-1909) vooral gekend van haar taferelen met honden en poezen.

De tekening is gemaakt naar de natuur op 19 juli 1883.

Verdere gegevens over die watertoren die slechts een kortstondig bestaan had (1871-1894), en allang uit het geheugen van onze stads-
genoten is gewist, leest U in het boek van ons betreunde lid André
VANDENAUWEELE, "Gas, electriciteit en water te Oostende" (1982).

Vergelijk deze foto ook met het iconografisch materiaal in :

- De Plate 86/55
- Het Oostende van toen nr. 147 en 148.

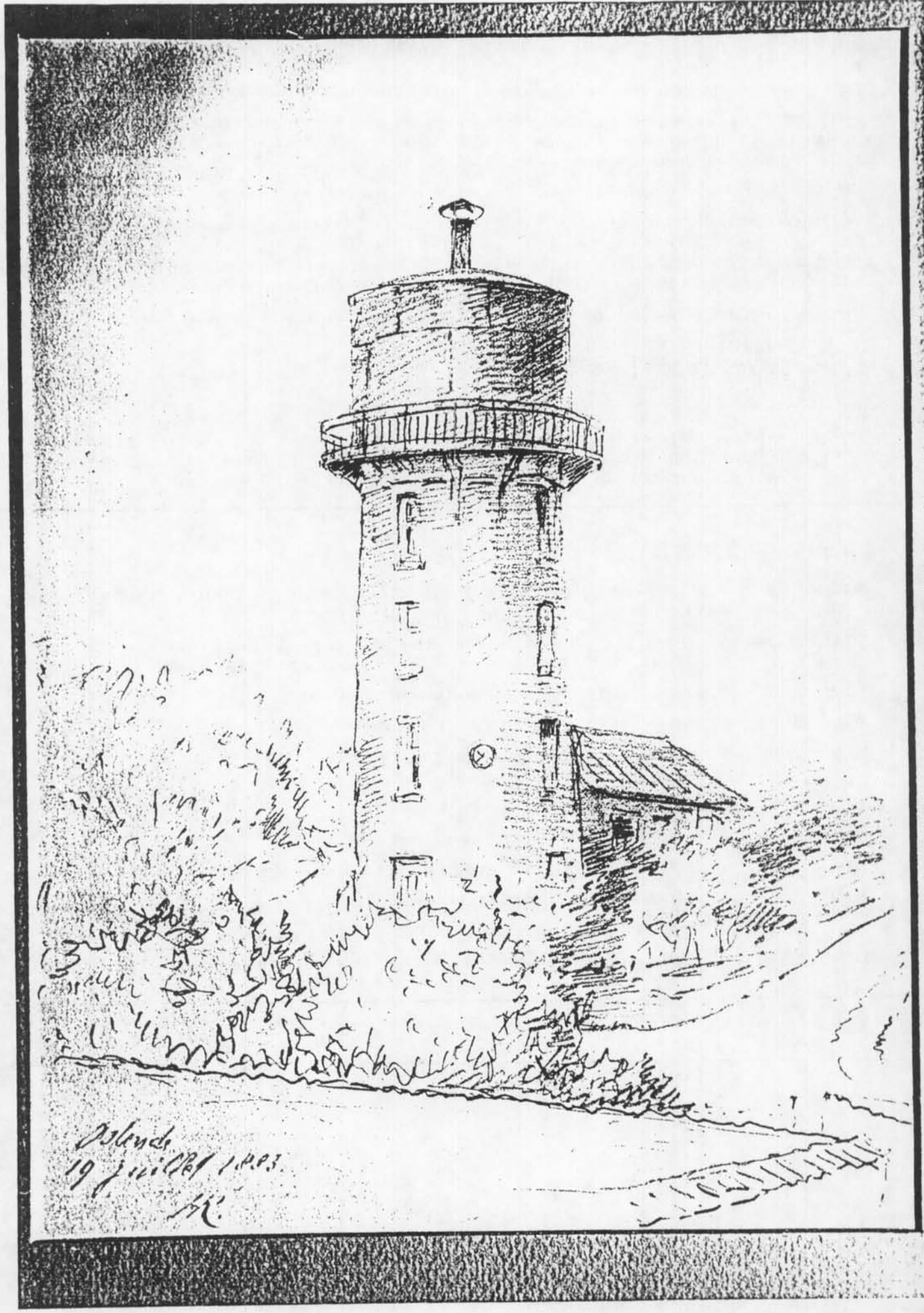
Norbert HOSTYN

Nota : Na de polemieek over het schilderij "De eerste watertoren"
(De Plate blz. 90/88, 90/160 en 90/167) eindelijk een afbeel-
ding waarvan we met zekerheid de "artiest" kennen !

IN DIT NUMMER

- blz. 261 : J.P. FALISE : Een verhaal apart over de Anglikaanse kerk.
- blz. 262 : N. HOSTYN : Monumenten, beelden en gedenkplaten te Oostende - LXIII t.e.m. LXVIII en aanvullingen.
- blz. 264 : I. VAN HYFTE : "Oostends" bijgeloof.
- blz. 265 : E. SMISSAERT : Schrijvers aan zee (9).
- blz. 269 : R. LEROY : Opgenomen muziek en lied uit Oostende en omgeving (18).
- blz. 273 : E. LIETARD : Oostendse numismatiek.
- blz. 279 : J.B. DREESEN : Pieren of wormen steken.
- blz. 280 : A. SMISSAERT (+) : Oostende tijdens Wereldoorlog I (12).
- blz. 285 : A. SWYNGEDAUF : Ostendiana.
- blz. 286 : N. HOSTYN : Ensoriana.
- blz. 287 : N. HOSTYN : Poezenschilderes tekent Oostendse watertoren.

TEKST OVERNAME STEEDS TOEGELATEN MITS BRONOPGAVE

Islands
19 July 1893
H.

**GRATIS
FOTOFILM**

**COCK
CAMERA
SERVICE**

Hoek Jozef II straat en
Christinastraat - Oostende

Tot einde
voorraad - Bij afwerking
nieuwe film min. 20
afgewerkte foto's

p.v.b.a A. & Y. MONBALLIU

Noordzandstraat 72, BRUGGE

Tel. 050 - 33 73 12

Jozef II straat 25, OOSTENDE

Tel. 059 - 70 21 13

VERKOOP en HERSTELDIENST - ONDERHOUD

Schrijfmachines - Elektronische rekenmachines - Bureelmeubelen

WIST U DAT ONS HEEMMUSEUM BESCHIKT OVER

- een documentatiecentrum met meer dan 2.000 krantenknipsels
(+ volgens onderwerp alfabetisch gerangschikte steekkaarten)
- 30 tijdschriften uitgegeven door andere Heemkringen en Verenigingen voor Familiekunde

TER INZAGE VAN ONZE LEDEN EN BEZOEKERS TIJDENS DE OPENINGSUREN VAN HET MUSEUM.

Begravenissen
Crematies

NUYTTEN

Inzake rouw
gaat het om diskreette, takt.
Binnen een beperkte tijd dienen moeilijke,
vaak pijnlijke beslissingen genomen
Dit vereist ervaring, een gedegen uitrusting
en ook iets bijzonders menselijks,
de juiste toon.

Voor dit alles kan u bij Nuytten terecht.
Begravenissen, crematies, rouwtransporten,
tegen sociale prijzen
Nuytten is uw steun in droevige dagen.

Tel. 059/80 15 53 & 70.32.78
Torhoutsesteenweg 88
Petit-Paris - Oostende

